

Konu: **Bilim**

Yazı: **23**

Paralel Evrenler

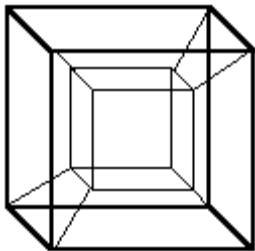
NOT: Bu yazı **Anadolu Aydınlanma Vakfı** yayını olan **Düşün-Ü-Yorum** aylık dergisinin Haziran 2011, Sayı 13'de yayınlanmıştır.

Doç. Dr. Haluk Berkmen

- Yaşadığımız 3-boyutlu evrenle hem iç içe olan hem de onu kapsayan farklı bir evren var mıdır?
- Varsa özellikleri nedir? Görülebilir mi?
- Bu paralel evrenin görüntüsü nasıldır?
- Algıladığımız fizik evrenden farklı bir evrenle etkileşmek mümkün müdür?
- Hangi yetilerimiz bu etkileşmeyi sağlamaktadır?

Paralel Evren konusuna girmeden önce kendi evrenimizi anlamamızda yarar vardır. Bizim evrenimizde 3-boyutlu uzay içinde yaşadığımızı biliyoruz. Ancak, bu bir sahne gibi sabit bir ortam olmayıp içindeki insanlarla bütünleşen, onların bilinç düzeyine göre şekillenen bir yapıdır. Einstein 1905 yılında zamanı da bir uzay koordinatı olarak tanımlayarak 4-boyutlu bir evren içinde yaşadığımızı ileri sürmüştü ve bu görüşün matematik modelini *Özel Görelilik Kuramı* adıyla yayınlamıştır. Dört boyut deyince, 3-boyutlu uzay artı zaman şeklinde düşünmemek gerekir. 4-boyutlu bir yapı (nesne) bizim algılayamadığımız, güncel deneyim tecrübeleri arasında yer almayan, ancak matematik yardımıyla gösterilebilen bir yapıdır.

Dört boyuta gelmeden önce boyut kavramı üzerinde duralım. Boyutsuz nesne bir noktadan ibarettir. Nokta ile çizgi arasında önemli bir fark, çizgide tek boyutlu hareket varken noktada hareket olmamasıdır. Peki, bir noktadan çizgi nasıl oluşabilir? Elimizde birkaç nokta olsa yan yana koyup çizgi oluştururuz. Tek noktadan çok nokta oluşması için noktanın kendinden yeni noktalar üretmesi, yani doğurgan bir nokta olması gerekir. Her yeni doğan nokta yeni bir nokta doğurursa, bunların yan yana gelmeleriyle çizgi oluşur. Aynı şekilde tek bir çizgiden üreyen çizgiler bir yüzey ve yüzeyden üreyen yüzeyler bir hacim oluşturur. Hacim 3-boyutlu olduğuna göre, dört boyutlu bir nesne üretmesi için kendinden yeni 3-boyutlu hacimler üretmelidir.

Yanda görülen iki adet iç içe geçmiş küp aslında hareketli olan hiperkübün çizimidir. Hareket halinde olan iki küp sürekli olarak içten dışa ve dıştan içe dönüşerek birbirlerini adeta üretirler. Evreni de bir tür "**Hiperküp**" olarak düşünebiliriz. Burada "küp" seçimi sadece basit bir yaklaşım olarak görülmelidir. Kendini üretirken 3-boyutlu evrende küçük değişiklikler oluşur. Bu aynen DNA molekülünün kendinden kopyalar çıkarırken ufak farkları da üretmesi gibidir. Şu halde, yaşayan canlıların üremesi ve çoğalması ile

evrenin büyümesi ve oluşması arasında birtakım benzerlikler vardır. Evrim denen canlılardaki değişim, evrenimiz için de söz konusudur. Nasıl ki tek hücrelilerden çok hücreli canlılar evrilerek oluşmuşlarsa, aynı şekilde evrenimiz de küçük bir enerji yumağından (Kuantum titreşiminden) kendi üzerine dönerek ve büyüyerek evrilmektedir. Buna bilim dilinde *Big Bang* (Büyük Patlama) denir.

Fakat *Big Bang* modelinde birtakım yanıtsız sorular ve sorunlar vardır. Bu sorulardan bazıları şunlardır:

- İlk Kuantum titreşiminin nedeni nedir?
- Tek bir Kuantum titreşiminden koskoca Evren nasıl oluştu?
- Evrenin içinde bulunduğu arka zemin var mıdır? Varsa yapısı nedir?
- Dağılmış durumdaki parçacıklardan düzenli gök adalarının oluşumu arasında geçen uzun süre içinde neler oldu?

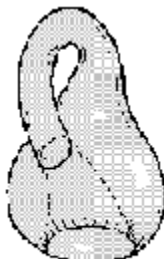
Bu sorulara yanıt getiren bir diğer model iç-içe geçmiş paralel evrenler modelidir. Bu yaklaşım (model) bana ait olup hiçbir kitaptan alıntı değildir.

1. İki adet üç boyutlu nesne ile başlıyoruz. Bu iki nesne kolaylık olsun diye ve görüntüsü anlaşılır olsun diye iki adet küp olsun (şekle bakınız).
2. Yapı dört boyutlu olduğundan, iki küpün sürekli bir dönüşüm içinde yer değiştirdiklerini ve birbirlerini ürettiklerini düşünmeliyiz. Dört-boyutlu bir nesne çevremizde bulunmaz.
3. İçinde bulunduğumuz evren bizim bilincimizin kavrayabildiği ve duyu organlarımızın algıladığı evrendir. Evrenimizde tüm hareket eden parçalar veya dalgalar ışıktan YAVAŞ hareket ederler. Bu hızın üst limiti sabit olan ışık hızıdır. Bu evren **Bilinç** evrendir.
4. Evrenimizi saran büyük küp ise ışıktan hızlı parçacıkların evreni olsun. Bu evrene 5 duyu ile erişemediğimiz için, bu evren **Bilinç Ötesi** evrendir.
5. İki evrenin birlikteliği (toplamı ama matematiksel olmayan toplamı) 4-boyutlu evreni oluşturur. 4-boyutlu evrenin sadece 3-boyutlu kısmı bize açıktır.
6. Dört-boyutlu evrenin matematik görüntüsüne Hiperküp denir. İki adet 3-boyutlu küp içeren Hiperküp evrenimizde bulunmayan bir nesnedir. Bu nesnede bulunan iki 3-boyutlu küp birbirlerinin arka zeminini oluşturur.
7. Bu şekilde üreyen evrenler sayesinde *Big Bang* modelindeki arka zemin sorununu çözmüş oluruz. Ayrıca evrenin büyümesini de açıklamış ve anlamış oluruz.
8. Evrenimizdeki her doğal yapının sürekli hareket etmesinin nedeni Hiperküpün doğal yapısından kaynaklanır. Üstelik evrenimizdeki *dikotomi* denen ikiliğin ve karşıtların neden bulunduğunu da arka zeminle açıklamış oluyoruz.
9. Paralel evrenlerde iç-dış ayırımı yoktur. İç olan evren dışa ve dıştaki evren içe geçer. Ancak bu olay o kadar hızlı oluşmaktadır ki biz bu dönüşümü anlayamayız. Aynen dünyanın kendi etrafında dönüşünü algılamakta güçlük çektiğimiz gibi.
10. Bu dönüşüm ve içten dışa, dıştan içe değişim AN içinde olur. An boyutsuz zamandır. An zamansız şimdidir. Zamansızdır çünkü an içinde hem ölçülen ve gözlenen fizik hem de ışıktan hızlı hareket eden parçacıkların (dalgaların) ölçülemeyen fizik-ötesi evreni bulunur.

Hiperküpü kendi 3-boyutlu evrenimiz içinde görmek istersek 2-boyutlu Möbius şeridinden ve 3-boyutlu Klein şişesinden söz edebiliriz. Möbius şeridinde içi ve dışı diye bir ayırım yapamayız. Yani ne içi vardır ne dışı. İçten dışa dıştan içe sonsuz bir döngü bulunur. Aynı şekilde Klein şişesinde de iç-dış ayırımı yoktur. Bizim evrenimiz de 4-boyutlu olduğundan içi-dışı diye bir ayırım yapılamaz.

Möbius Şeridi

Klein Şişesi

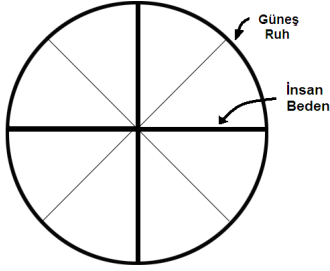
İç-dış ayırımını yapan bizim 3-boyutlu evrenimizi kavrayan duyu organları ve onlarla etkileşen beyin fonksiyonlarımız, yani zihnimiz ve aklımızdır. Bu ayırım yüzünden dalga ile parçacığ ayırıyor, iki yapının aynı nesnenin özellikleri olduklarını kavrayamıyoruz. Oysaki 4-boyut kavramıyla bu ayırımı açıklamak mümkündür. Nesnelere yapılan

deneye göre parçacık veya dalga halinde beliriyorlarsa, nedeni 4-boyutlu yapılar oluşlarıdır. 3-boyut onun parçacık özelliği dördüncü boyut onun dalga özelliğidir. Dördüncü boyut bizim evrenimizde hareket olarak belirir. Bu bakımdan dalgalar hareketlidir. Tüm var olanlar, en küçük parçacıklardan en büyük gök adalarına kadar her var olan hareket halindedir. Duyularımız evrendeki doğal hareketi **zaman** olarak yorumluyor. Bu da gösteriyor ki asıl var olan, **Hakikat** olan, 4-boyutlu nesnelere. **Gerçek** bu evrenle, **Hakikat** iki evrenle etkileşim sonucunda ortaya çıkar. Bu bakımdan metafizik âlemle etkileşmeyen **Hakikate** eremez.

İnsan bu bakımdan iç-içe olan fizik ve metafizik evrenlerin ürünüdür. İnsanın fizik boyutu bedeni, metafizik boyutu ruhudur. Ruh ışıktan hızlı hareket ettiğinden bizim için anlaşılması ve gözlenmesi mümkün olmayan bir yapıdır. Ölen insanların ruhu bu ışıktan hızlı hareketin zorunlu olduğu evrene geçer. İşte hayalet ve melek dediğimiz varlıklar metafizik evrende yaşayan varlıklardır. Bizimle etkileşmeleri ancak bizim de **an içinde** metafizik (bilinç ötesi) evrene açık olmamız durumunda mümkün olabilir. Bu metafizik evrene Tasavvuf ehli tarafından **Melekut** evreni denmiştir. Bizim fizik evrenimize ise **Nasut** denmiştir. Meksika şamanlarını anlatan Carlos Castaneda bu evrenlere sırasıyla **Tonal** ve **Nagual** dendiğini aktarır.

Einstein'a göre haberleşme ve her türlü hareket ışıktan daha yavaş bir hızla gerçekleşmesi gerekir ki bu da sadece Fizik evrendir. Ne yazık ki, Einstein ışıktan hızlı hareketin bulunduğu evreni (gözlem dışı olduğu için) kuramının dışında bırakmıştır. Oysaki kendi geliştirdiği görelilik denklemleri ışıktan hızlı harekete izin vermektedirler. Biz insanlar ancak **ŞU AN** içinde iki evrenle etkileşebiliriz. İki evrende hızlar farklı olduğundan zaman da farklı olur. Bizim için ışıktan hızlı hareketin mümkün olduğu evrende kısa bir süre, ışıktan hızlı hareketimiz sayesinde, çok daha uzun bir süre veya zaman olarak beynimiz tarafından algılanır. Oysaki süre oldukça kısadır. Rüyalarımızda birtakım yerler görür ve olaylar yaşarız. Biz bu olaylara uzun bir süre "yakıştırırız" ama yaptığımız sadece ışıktan hızlı kısa bir ruhsal seyahattir. Bu seyahate **Astral Seyahat** de denmektedir.

İç-içe olan evrenlere **Paralel Evrenler** adını verebiliriz. Rüya da yaşadıklarımızı yorumlayan ve dönüştürüp sembol haline getiren beynimizdir. Ruhumuz bizi saran bir enerji kozasına benzer. Her canlı varlığın enerjisi kozası bulunur. Bu kozaya **Aura** adı da verilir.

Kadim bilgeler insanın ruhunu sembolik olarak çizmişler ve adına **Mandala** demişlerdir. Mandala ortada insanı simgeleyen bir artı işareti ile onu saran bir daireden oluşur. Ruhumuz Tanrı/Allah sıfatlarını tanıyan ve o enerji ile etkileşen yönümüzdür. Yetilerimizin kaynağı da fizik ötesi **Melekut** âlem olabilir. Günümüzde her olayı ve yetiyi maddi dayanaklarla açıklamak tek kabul gören görüş olduğundan, farklı bir yapıya sahip bir âlemin varlığı genelde kabul edilmez. Oysaki kadim bilgelikte Ruh denen enerji yumağımız, eski dönemlerden bu yana, önemli bir kavram olarak kabul edile gelmiştir. Bir mandala çizimini

yukarıdaki şekilde görüyoruz. Ayrıca hem Anadolu bilgeleri hem de Mezopotamya ve kadim Mısır bilgeleri buna benzer şekiller çizmişlerdir. Bu şekil insan bedenini ve onu saran ruh bütünlüğünü simgeler. Ayrıca daire gökteki güneşin de simgesi olmaktadır.

Sonuç olarak, evrenimize paralel olan ve onunla etkileşen farklı yapıda bir evrenin varlığı mümkün görülüyor. Bu farklı evrende ışıktan hızlı hareket eden ruhsal varlıklar sanıldığı kadar bilim dışı olmayıp, pekâlâ mümkün görülüyor. Ayrıca insanın sadece beden varlığı olmadığı ve ayrıca bir ruh sahibi olduğu görüşü de oldukça anlam kazanmış oluyor.